

MAXIMO · ENNODIUS ·

Quum p[ro]velorum famuli autumidote compleverent, & t[er]renis
 auarum tunicas prope r[ati]a calce disrumperent, Ego ad sum
 matem uirum parentem fr[atr]emque meum & oculos & uerba
 reuocaui. Iustum esse coniciens, dum uine tu ^{uiperis} ~~uiperis~~ ^{uiperis} ~~uiperis~~
 liquoris ^{liquoris} sobriam alloqui cum iocunda hilaritate personā.
 soluet ergo p[ro]p[ri]etariā ^{Pythagoricā} tactur nitatem, & necum perit
 & fecundice tuae bona parit[ur], sit inter nos felicium uinde
 marum uice colloquium, cum uent dulcia musica sermonum.
 auesque cum diacono scis sine de h[er]editat[is] morum nota d[ic]o[n]di
 ubertate comunicis. Nam qui ecclesiastica ut uos probitate
 subsistunt, silentii apud illos iustiquitatio est. scribite qua
 aures castit[is] discretionē teneatur, per quem callem obscōria
 fugatur auaritia, quibus modis turpis fallendi declinetur
 obscuritas. In summa sine dissimulatione doceat quae eger deus.
 Illud p[ro]uiciuae scire cupidum dignanter. Instructe, qua
 sponsae uel blandimentis saeculi religionis discretionē re
 spuuntur. Domine ut s[er]u[us] p[ro]uiciuae salutacionis munere p[ro]uocant[ur],
 precor ut g[ra]t[er]e accipias, quod inter curcerum
 moles & fieri iocorum non respicienda subreptio.

MAXIMO · ENNODIUS ·

Ubi est fides splendentis periclitata conscientia, quā
 & in annis puerilibus cana reuerentia non relinquit.
 Quā per aeu p[ro]uiciuae obseruatiā honestatis in
 rediat, quae in tempore iuuentutis actibus in aeternitate
 infantiam ingressae p[ro]uocatur, numquid aequum fuit
 amantis paginis tantum mandata refertui? Aut p[ro]uiciuae
 est libere scriptio & famuli? numquid dignum probatis
 moribus censuisti, prouocantem ad officia religiosae non sub
 sequi? uel nefas putasti epistolae reddere, quas uobis inter
 & excessus contigit non coepisse? haec igitur est tua disciplina
 non talem te probitas olim manifestate dissimulat; Ego
 tamen loquacitate quā notus sum. Indurta uisitor mutare
 silentia. Numquid tibi impar est lingua natu libus, aut non
 testimonium generis adnuntias flore sermonis? numquid.